

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נ"ס' הא דמצי לעקוירי. ער
לקמן דף כז ע"ב תורה ר'
ישי: שם לספר הוא
ספולא תפלת תענית.
מנחם רש"י שנת כד ע"א
ד"ה ערבות נראה שלא היה
לרש"י שם הני' כאן תיבת
למחר:

לְעֹזֵי דַשׁ"

שיבדי"ר, לגמול.

דבינו גרשום

כאילו קדוש שרוי בתוך

מלכות שמים. שאינו יכול
יום, אלא בשבת קבל עליה
ליום, והתענה אף למחר, אין
כלומר, באותו יום שמתענה
וא מאתמול, שעדיין לא אכל
ביום. אע"פ דלא קביל עליה
משוּבו עובדי כוכבים, חלוק
שנוב, משום שנאמר והייתם

ישפכו! היין מהן, אם ישאר

ל' תשצ"ב

מאימתי פרק ראשון תענית

לו קדוש שריו כבוד משי. כאילו כל משי קדוש ואסור
מימש דהכי משמע בקרבן קדוש כלומר דאסור להשתנות (א)
דין קדוש. ירשה דקרא קדוש בשביל שקדוש שריו נצטר לא
א בעיר של מעלה עד שאבנה ירושלים של מטה ורמיח בעלמא
הוא: הא דמני מלצר נפשי.

שיכול לנסוב התענית משבחו הקד"ש
אכל מי שאינו יכול להתענות נקרא
חוטא: **נקרא חסיד.** ההתענה
דכתיב גומל נפשו ונפש חסד מפרש
עלמו מתאכל ומשקה כמו ביום הגמול
אח יאחז (בראשית כה) שבר"ד בלע"ז
מפי מורד. אי נמי גומל לשון הגמול
משלם נפשו ונפשו (וי' ו) **ושוכר**
שאר. ההתענה ומכש"ש בשור נקרא
חסד: **שחמטט כחלמס שמיס.**
חלס הוא ואינו יכול ללמוד: **שירותו.**
שעמו. כלבא ליכול קעודתו ולכן
ההתענה אינו מועיל לו אלא כמי
שמחנה מפי שאין לו מה יאכל:
אין תענית צבור ככב. לענין חסורי
חומרי תענית אמר ר' רמיא למילתיה
שהיו נהוגין צו קשין אצילות שהיו
אוצלין מבעוד יום וסבירא דבגילת
הסנדל אלא תשעה בלזב בלזב: **יחיד**
שקיבל עליו תענית. מתאמת (י' הרי
אין יושב תענית למחר אפילו ארבע
ושעה כל הלילה עד עמוד השחר
למחר מחפזל תפלת תענית ענו:
לן **כפעמיס.** בזהו תענית שקיבל
עליו שלא אכל במזא"ל תעניתו וכן
כל לחמי הלילה לשם תענית עד
הבקר: **אמר אין מחפזל סתם**
תענית. אינו יכול להחפזל (י' ענו
קודם שיאכל כדי לנאח ידי חובת
תענית של לילה אצ"פ שהוא יום אחד
כדכתיב (בראשית כ) ויהי ערב ויהי
בקר יום אחד. ולקמן מפרש ואזיל מאי
קסבר רב הונא מאי טעמא אין
מחפזל למחר ענו: והכי גרסין
מאי **קסבר רב הונא מיסבר**
קסבר אין מחפזל לשעות או ללמא
קסבר מחפזין לשעות והתענה
לשעות אינו מחפזל סתם תענית
שחמטט כחלמס שמיס

עוה (ומתפלל) **תפלת תענית** כו'. ירוש מאי קאמר רב הונא מתענין לשעות כלומר האי קדמחר לתחר אין מחפלל תפלת לכת לך אינו מחפלל דקבלת תענית וה אינו קבלה ואינו תענית לשעות כגון זה שלא קיבל תענית של ילדו זה מהחמול (א) דקדמני והיה בדעתו לאכול עד שער מקלת הילול שיה אחת אז שמי אין מחפלל תפלת תענית לאו משום דאין מחפנין לשעות דאם לאו לאי הכי אין מחפלל תפלת לשעות דקבר אין תענית של שעות דמתענין לשעות והמחנה לא תענית מחפלל תפלת תענית והכא צלילה לן בחשייתו דלא קיבלה עלייה (ב) שלא קיבל עליו תענית ועליו ענו: **מר עוקבא איקבל לגיוק גרסיין**. דליו ר' עקיבא היה צרי עקיבא כו' ולא בגמרא (א) **קנינים של חרם**. שמעתינו תחיו צדיק גדד הכזה דכתי (שמות טו) והלכשתם ששכעה שיהיה ואינני גדד הכזה לא מיניו בו ומתחמל אין הדבר כשר שיהיה עם יין נסך ומותרים בלא עירוי מים אבל תוך י"ב חדש לרך י"ב כהנא חמני. כי האי לישא: **בחלוק לכן שאין בו אימרה**. על החלוק ולא כנגדים שלנו שחבי ירדים מוזקין בנגד הגוף שמשום שגאמר (במדבר ג) והייתם נקיים מה' ומישראל: הא

ב'הענין נקרא הדין שגא' גומל נפשו איש חסד'. פירש'ס עצמו מליכיל, כמו ויגמל. מנחם
 כח. בתורה. ויש שקבעל עול תועות. כדארז מבעוד ידו. כל. בתענית. חזק אל עול אצל מבעי
 עונות חז' רויים. ודעו קביל עולו כדא ר' לוארנא. וכן תעניתו ודעו קביל עולו
 לכל תענית. שבער אז תחלת תענית ראמבול. ושאינא חזק עול אצל קביל עולו
 תחלת תענית. ודעו קביל עולו כל תעניתו. ודעו קביל עולו חז' רויים. ודעו קביל עולו
 שחלפיל תחלת תענית און צריך להחלפיל חז' רויים. מענטשן לשעז'. שפסקילן עולו
 בקינים. על עבדי כוכבים. שבער בתן וכן. לראר ענין שר ערש. שחלפיל עולו
 שאין לו אימרא. שאין לו שפה. כדא' יתחשורו כוכבים אחרת שפה הננימ ספה הקדקד
 עינים מן ומימא.

תפלת חנונית, וקנקנים (שלמים) [שישמי בהן גוים ביין שלהן לאחר (שימכה)]
ו להשחמש בהן. אמר רב חסדא

ל' תשצ"ב

4

באילו קדוש. הקב"ה ⁽¹⁾ פירוש והא' אמר לעיל שנקרא קדוש כלומר שהישיב בפניו נקרא קדוש ומשי לא קשיא: **נמש**. פירוש שזמל חסד לנפשו שאינו מתענה נקרא חסיד: **אין** תענית צבור בבבא אלא תשעה באב בלבד.

פירוש שהיה להם הרבה גשמים:
יחיד שקיבל עליו תענית אע"פ
 שאב"ד ושתה כ"ה אצ"ה
 מחפץ תפלת תענית. מימה אמר
 נקט יחד לדבור נמי דלמרתין
 בתעניתו (לפ"י דף י.) דעושין שלשה
 קטעניות ואוכלים משחסיכה ו"ע:
לן בתעניתו. פירוש שהענייה
 היום וצלילה לא אכל ולן
 בתעניתו אע"פ שהלילה היה מכה
 תענית שקיבל עליו אינו מתפלל
 תפלת תענית וזה"ל אי אכל ומתפלל
 תפלת תענית ומפרש כמו הכ
 בדשחמית אומר תפלת תענית אע"פ
 שאכל כל הלילה ויש מתענה שאינו
 מתפלל כמו בערבית אע"פ שלא
 אכל ומפרש בהלכות גדולות דלן
 ואומרין ענין תפלת שחמית שזה
 נמצא שקרן בתפלתו דשמה לא יסיים
 התענית ולי נראה דלא נקרא שקרן
 כיון שהיה דחור להתענה אפילו
 אקרי אונס אחר כך ולן מני לצון
 נפשיה לא גרע מתענית לשעות וע
 משמע מהא דתנן (לקמן דף יט.) ירדו
 להם גשמים קודם חלות א"ת משלימין
 ומסתמא משמע שאמרו תפלת
 תענית מכל מקום אין זה ראייה
 במורה דשמה לא אמרו ומהא דלקמן
 דף י"ב: גבי רב הונא בריה דרב
 יוסעבט בריה דרב אחי י"ד ימי
 בתעניתא מדרבנן ליה ליוון מר
 וליפטר ואמר לא תענית תלוס הו
 אלא אמר אמאי לא אמר מפני שאמר תפלת
 תענית אין זה ראייה (ו) לדבר הי"ג
 דלא היה דעמו להתענה מצדד יוס
 בלא קבל עליו וכח דר"מ מי של
 קבל עליו ונעמד אי דלן אומר ענו
 אי לאו דתענית תלוס הוא וטובים
 שלשה לצור אומריו בשחמית כדי
 לזכור אומריו בשחמית כדי
 לזכור אומריו בשחמית כדי

יחיד אינו אומר עד המנחה [ובטור אורח חיים (סי' תקפ"ה) אומר שליח צבור אומר בכל פעם שאי אפשר שלא יתענו קצת מקהל ער"ן]:

כלל ואם רוצה לאכול ולסעוד בחור המענית נסמך בידו דאין מקבלין
 ידו תעניתו דמשמע מאליו כשהשחין ונא לסעוד עמד וכל אכל כל
 שעות ואחר כך נמקל וכו' כשתנינו וא' ללמא האי דקאמר רב האי
 המענית עליו ואם רוצה לחזור בו ולטעום אחר השחית כשתנינו אינו
 חשבו וחמור כל כך שיהא ירץ להספיל עליו ענו: **לעולם קסדר**.
 מחא טעמא אין מתפלל תפלת מעות דשאי הכא היכא דהשחית אחר
 דכפי ענינו מחמתו דכך שאר מחתנין לשעות ואינו חשבו להח
 אלא הוה מתקפץ לו הך עניי ועוד דנלשון גריימא הוה שמעיה
 בנהן יין לקיום אסור להשתמש בהן: **כמה שימש משא**. דאילו בא
 ממשא עובד אחרן היה לכוז בגדי כהונה ועבודה דמשה גזירת הכ
 עובד כנגדיו של חול שיאלא כן: **לשוק**: **לאחר שנים עשר חדש**. ה
 עשרה שלשה ימים מעת לעת: **ביתן לכן**. של פשתן עשה לש
 משא מתרומתין אימלא (עט סה). כ' כלומר שיחזיקו אף מחזק א
 בנפירה כדי שלא יתחדשו שמה באותה שפה הויא מעות

למחר (16) (עוד) ביום שלישי מתענה ומספחל הפלה העניתי. [זן] תבניתו אינו מחפסל הפלה העניתי אותו שו בלבד התענה אותו היום וביבלתי מנוי שלישי. למחר זן מחפסל הפלה העניתי שלישי. מפני שכל עובד יום שלישי התענוותו מני שלישי. ומצאנו העניתי שו בלתי מתאמל. ועל זה מדרקדו ב יוסף שם מאנע דבר הוא. ים מאינן קרב ו הוא אינו מחפסל הפלה העניתי. לפיכך אמר למחר אינו מחפסל הפלה העניתי. או דלמא קסבר ב שו עבד, לפיכך אינו מחפסל הפלה העניתי. ואמר אינו מחפסל קסבר ב הוא מתענין לשעת העניתי. ושאני כבד דלא קביל עליה מטיקרא. ועוד לא היה בורעוה העניתי עד הערב. וזיל מחר לאו לשה עניתי. לפיכך מצאתי העניתי עשוע. ומסבארי דמי נספסין לו וראו מראה קר הסכים וכו' והלשמינו אותו מני העניתי. וזה העניתי עשוע. מחפסל באותו עשה הפלה העניתי. עשוע נספסין מטיקרא. ודוקא דאן שקבל עליו [ז] עצמו [והא] מחפסל הפלה העניתי. ים קיבא אקלע לנינוז בעי מניה מתענין לשעתו [ז]. ואסקאני מחפסל הפלה העניתי. רומי בן חרדש מחר לשה לשה לשה

עין משפט
גר מצוה

לו א טושי'ם אים קחט
 טף אים:
 לח ב מיי פייג מלכות
 תענית הלכה יא טושי'ם
 אים קי קחט טושי'ם י:
 לח ב טושי'ם אים י:
 קחט טף ב:
 ט ד מיי פייג מלכות
 תענית הלכה יא טושי'ם
 אים קי קחט טף
 י:
 טה ה מיי טס הלכה יא
 טח ט טושי'ם אים
 ט טף ט:
 טו ו מיי טס הלכה יא
 טז ו טף ט:
 טז ו מיי פייג מלכות
 תענית אפודות טושי'ם
 טח זאן קחט טושי'ם י:
 טי קחט טף ט:

תורה אור השלם

1. לא אעשה חרוץ אפי' לא
אשוב לשחת אפרים כי אל
אנכי ולא אתה בקרבך
קדוש ולא אבוא בעיר:
הושע יא ט
2. במל נפשו אתה חסד
ועבר שארו אבןך:
משלי יא יז

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ריש לקיש אמר המנוע עצמו
 מן התענית הוא חסיד,
 שנאמר גומל ופשו איש חסד,
 הנוטל כסף לנפשו איש חסד,
 ארי ירמיה אין תלמיד חכם
 רשאי לסגן עצמו בתענית
 מפני שמעט במלאכת
 חסדו. אמר רב הונא יודי
 שקבל עליו תענית שני ימים
 זה אחר זה אמרו אוכל
 ושותה כל הלילה ברי. הדין
 במי שקבל עליו יום אחד או
 שני ימים תענית דינם אחד,
 מיהו יום להתלמד להבין
 פירושו בשני ימים מיום אחד.

וכן מירושו, אדם שקבל עליו
להתענות שני ירשלים,
והתענית יום שני ובוצר אם יש
תענית. כלומר אם לא קבל עליו
תפלה תענית) א"ע"ס מתענית
שלישית תענית שעות, דהא לא
מתענית לשעות והמתענית לשעות
הוא אין מתענין לשעות ואיזה
המתענית לשעות מחלל תפלה
וקיימא לן כי תענית שלוש שעות
אבל עד ששכר רוב היום, וכיון
שהסכים להשלימו תענית שעות
תענית. אבל (מוקדם) (מוקדם)

(א) דבר רבינו כמו שהם לפנינו אין